

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/107/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010910
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010910.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti odsúdenému D. W., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., ul. J. D. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 09.11.2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. augusta 2022, sp. zn. 6Pp/49/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. augusta 2022, sp. zn. 6Pp/49/2022, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku sa odsúdený D. W., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/80/2021 zo dňa 12.10.2021, právoplatným dňa 29.10.2021, a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/145/2020 zo dňa 27.11.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/145/2020 zo dňa 02.03.2022.

II. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Proti predmetnému uzneseniu podal intervenujúci prokurátor priamo na verejnom zasadnutí sťažnosť, nakoľko nepovažuje materiálne podmienky podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody za splnené.

Z ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona vyplýva, že súd môže podmienene prepustiť odsúdeného na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Skutočnosť, či odsúdený vo výkon trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody v hodnotení odsúdeného.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vyplýva, že resocializačná prognóza je hodnotená u odsúdeného ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Podľa hodnotenia odsúdeného tento len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie. V závere hodnotenia riaditeľ príslušného ústavu odporučil podmienené prepustenie odsúdeného s dohľadom. Odporúčanie riaditeľa ústavu, či odsúdený spĺňa podmienky a či odporúča podmienené prepustenie je pre súd prvoradá ohľadne toho, ako rozhodne o samotnom návrhu na podmienené prepustenie, napriek tomu sa súd s odporúčaním riaditeľa ústavu v celom rozsahu nestotožnil.

Som toho názoru, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal sa s trestnou minulosťou odsúdeného. Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v ostatných dvoch prípadoch však trest odňatia slobody aktuálne vykonáva, a to pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. V prípade odsúdenia vo veci sp. zn. 31T/145/2020 pre trestný čin zanedbania povinnej výživy bola Okresným súdom Galanta odsúdenému daná možnosť preukázať, že na jeho nápravu mu postačuje uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, túto možnosť však odsúdený nevyužil, nakoľko sa opätovne dopustil rovnakého trestného činu, za ktorý mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/80/2021 uložený už nepodmienený trest odňatia slobody. Zároveň súd rozhodol o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Zo zmyslu inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že podmienené prepustenie nie je odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. V prípade odsúdeného D. W. bolo ústavom odporúčane podmienené prepustenie s dohľadom, s čím sa však súd nestotožnil. Určenie skúšobnej doby v trvaní 1 roka bez súčasného nariadenia probačného dohľadu a uloženia primeraných povinností a obmedzení, považujem v danom prípade za nedostatočné. Hoci odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že sa bude snažiť nájsť si prácu, resp. túto už má zabezpečenú, nepredložil o tom žiaden doklad. Vzhľadom na to, že odsúdený sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody pre trestný čin zanedbania povinnej výživy sa javí žiaducim nariadiť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť mu práve aj povinnosť podľa § 51 odsek 4 písmeno k) zamestnať sa v skúšobnej dobe probačného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, aby bol tak zabezpečený pravidelný príjem odsúdeného, z ktorého bude môcť plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Taktiež, vzhľadom na negatívny dopad užívania alkoholických nápojov, je potrebné uložiť odsúdenému v zmysle § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. V rámci výchovného pôsobenia na odsúdeného D. W. v skúšobnej dobe, aby viedol riadny život, mal súd pri svojom rozhodovaní o podmienenom prepustení určiť dlhšiu skúšobnú dobu za súčasného nariadenia probačného dohľadu a uloženia vyššie uvedených obmedzení a povinností.

Na základe uvedeného n a v r h u j e m, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne spisová značka 6 Pp/49/2022 zo dňa 11.08.2022 zrušil.“

K sťažnosti prokurátora sa odsúdený písomne do rozhodnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Pokiaľ ide o vecnú stránku posudzovania splnenia zákonných podmienok pre podmienčne prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienčne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa. Podľa záverov okresného súdu u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčne prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienčne prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu. Odsúdený na výkon uloženého trestu odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/80/2021 nastúpil dňa 20.12.2021, pričom počas výkonu tohto trestu mu bol

nariadený aj uložený výkon trestu odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/145/2020, na ktorý má predpokladane nastúpiť dňa 20.12.2022. Odsúdený má teda v súčasnej dobe súhrnne vykonané tresty prevyšujúč zákonom predpísanú výmeru pre splnenie podmienok podmiennečného prepustenia (§ 66 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 66 ods. 3 Tr. zák.).

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku spočívajúcu v preukázaní polepšenia odsúdeného, krajský súd pripomína, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu vyplynulo, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, a to s minimálnym stupňom stráženia, je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiava a stanovený program zaobchádzania plní vo všetkých bodoch. Odsúdený je v ústave pracovne zaradený, pričom pracovný čas využíva efektívne. K spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, je si vedomý svojich chýb z minulosti a svoje konanie ľutuje. Podľa krajského súdu uvedené skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Súčasne preukazujú bezproblémové vystupovanie odsúdeného a pozitívnu tendenciu v zmene správania odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Vo vzťahu k plneniu si povinností a k správaniu sa odsúdeného vo výkone trestu z hodnotenia ústavu pritom nevyplývajú žiadne nedostatky, ktoré bolo potrebné riešiť uložením disciplinárneho trestu. Možno preto konštatovať plnenie východného účelu trestu odňatia slobody predpokladaného v ustanovení § 34 Tr. zákona. Podľa názoru krajského súdu je preto dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia neopomenul sa zaoberať aj skutočnosťami svedčiacimi v neprospech odsúdeného, na ktoré poukázal prokurátor v dôvodoch svojej sťažnosti a uviedol, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa názoru krajského súdu úvahy okresného súdu vychádzajú z individuálnych okolností tohto prejednávaného prípadu. Nemožno opomíňať ani skutočnosť, že na odsúdeného pred spáchaním trestných činov, pre ktoré je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo pôsobené výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Napokon odsúdeného predošlé 2 odsúdenia boli uložené v podstate pomerne dávnej z minulosti, a to s podmiennečnými odkladmi, po ktorých sa osvedčil a v súčasnosti sú tieto tresty aj zahľadené. Z tohto dôvodu u odsúdeného z hľadiska účelu trestu vystupuje do popredia výchovná zložka trestu. Preto s prihliadnutím na preukázané polepšenie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke bez potreby súčasného uloženia probačného dohľadu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.